

Ministru na usode vagonov in vse to pri ministru prometa ni bilo nikjer zabeleženo. Ker je namreč premožni dospel, so ga beograjski bogataši pokupili takoj pod roko z namenom, da ga spet prav drago prodajo — državi nazaj. Ker se dogajajo take stvari, smo lahko prepričani, da je gotovim ljudem bistro prav, da gre promet rakovo pot. Upajo namreč, da pride tako daleč, da ga lahko dajo tujim kapitalistom v zakup ter pri tem pobašejo — velike profite.

Poročajo, da bo kmalu konec Anton Kristanovega ravnateljstva na državnem posestvu v Belju. Belje je bila last avstrijskega nadvojvode Friderika. To posest je zaslepla po preobratu naša država. Po zaslugi policajdemokratov je bil imenovan ravnatelj tega posestva vodja slovenskih socialdemokratov Tone Kristan. Sedaj pa javljajo, da je Friderik prodal posestvo Belje neki ameriški družbi za 1500 milijard avstrijskih kron. Potemtakem bo naša država zgubila to lepo posest in socialpatriot Tone Kristan ne bo več mastno plačani direktor te veleposesti. No, pa Kristan kljub prodaji Belja ne bo revež, ker si je danes že priskrbel na račun drugih težke milione.

Dvojna smrtna nesreča se je pripetila 12. l. m. pri gostilničarju Vrhnjaku pri Sv. Jerneju nad Muto. Pri Vrhnjaku so pisali in je bilo več ljudi iz kuhinje v kuhinjo k Vrhnjaku je prišel tudi Franc Orlič od Sv. Treh Kraljev in se tamkaj igral s samokresom. Revolver se je sprožil in krogla je smrtonovarno zadela Vrhnjaka v trebuh. Ko je Orlič videl Vrhnjaka na tleh v smrtnih bolečinah se ga je prijel tak obup, da je šel iz kuhinje in sam sebe ustrelil pred Vrhnjakovo hišo. Vrhnjaka so prepeljali v mariborsko bolnico, kjer je po vstrelu strela v trebuh izdahnil med neprijetnimi mukami 13. t. m. Lahko miselno igračkanje z orožjem je v tem slučaju zahtevalo kar dve človeški žrtvi, iz najlepše moške dobe.

Novice iz Zreče pri Kočicah. V stalni pokoj je stopil že poldrugo leto na bolniško posteljo prikovani, za narod ter cerkev velezaslužni g. župnik od Sv. Kunigunde Selih. V farni cerkvi v Zrečah sta obhajala zlato, po roko zakonska Ivan in Barbara Orož, ki sta dočkala to redko slavo pri trdnem zdravju.

Potegnil jih je. Prekmurci Filipič se študiral lansko leto na marib. učiteljski, kjer je dobil koncem šolskega leta ponavljalni izpit. Filipič je doma na početnicah ponaredil sprichovalo čez 4. letnik in ga je s tem sprichovalom nastavljal nadzornik demokrat Jurko kot učitelja v Prekmurju. Ko je pa ljubljanski višji šolski svet premestil 20 učiteljev Prekmurcev iz Prekmurja in jih nastavljal po Sloveniji, je prišel pri tej priliki i goluf Filipič na solo v Jesenice na Kranjsko. Kranjci v Jesenicah pa so pogruhtali in razkrinkali Filipiča. — Filipič je prav pošteno potegnil višje šolsko oblast, ki obstoji iz samih demokratov.

Vendar enkrat! Toliko let je že čakal start leseni mariborski most, da bi se ga kedo usmilil in podrl, ker je samo kvaril Ice Maribora. Sedaj so začeli s podiranjem mosta in je prevzel delo stavbenik iz Slov. Bistrice, ki dobi kot nagrado za odstranitev mosta les in še izdatno denarno nagrado od države. Podiranje starega dravskega mosta v tej pasje ostri zimi ni nič kaj prjetnega.

Kdor ni zadovoljen, naj pa gre. Naši cestarji, ki morajo na državni cesti garati od zore do mraka, po leti v najhujši vročini, pozimi pa v najhujšem mrazu, so se opetovano obrnili do merodajnih činiteljev, za zboljšanje njihovega bednega položaja, toda vselej so bile njihove prošnje glas vpiljočega v puščavi. Država ima pač dovolj denarja za vse drugo, za visoke uradnike in njihove avtomobile nima pa denarja za svoje najnižje uslužbence, za nje ima k večjemu telete tolažilne besede: „Kdor ni zadovoljen, naj pa gre“!

Zagreb se najbolj postavlja. Od preobrata pa do danes se je največ novih hiš pozidalo v Zagrebu. Sedaj je zopet dovolil mestni svet 30 milijonov za popravo in olepšavo zagrebških mestnih ulic.

Preprečena železniška nesreča. — Minuli ponedeljek bi se bila pripetila

na zagrebškem kolodvoru skoro velika železniška nesreča. Osební vlak iz Varaždina je po nepazljivosti prožnih uslužbencev zavozil na napačni tir, na katerem je stala že garnitura za Bakar. K sreči je še pravočasno zapazil pretečo nesrečo strojevodja, ki je koma in koma ustavil osebni vlak, predno se je ta zaletel v stoječo garnituro. Potniki so prestali veliko mučnega strahu.

Policaji po Zagrebu spreminjajo čisto svojo barvo. Najprej so bili črni in sivi, kakor tu po mariborskih ulicah, potem rumeno-zelenkasti, kot so vojaške uniforme z angleškimi čeladami, ki izgledajo kot ogromni lonci, na glavi in sedaj so se pojavili te dni v dolgih zelenih kožuhih. Drugi državni uslužbenci, zlasti železničarji, prezebaajo v tej hudi zimi, od uprave ne dobe nobene obleke, lastna je pa raztrgana, ker pri sramotno nizkih plačah ni denarja za novo, niti za popravilo — policajem so pa iz Beograda poslali težke ovčje kožuhe, da lahko mirno letajo po ulicah in da jih 13 stop. pod ničlo prav nič ne tresse. Zagrebčani opirajo oči in usta pred zelenimi policaji, barva namreč ni navadna, temveč zelo kričeča, da vidiš policaja že na kilometer. Eni pravijo, da je dobro za tiste, ki ga iščejo, drugi pa, da je še bolj za tiste, ki se pred njim skrivajo. — Torej državna skrb za policije v Zagrebu je res ganljiva, menimo barvo bo pa menda v zvezi z vrhovnim gosodom vseh policajev. — Pod enim so črni, pod drugim zeleni, in tako vsak že na zunaj pokaže svojo dabo.

V samem Beogradu javna varnost ni na višku. Baš pretečen mesec so bili dežni vlomi na dnevnem redu. — Vsak dan, komaj se je zmrznilo, čisto tudi sredi dneva, se je prijavila kaka tatvina večinoma po zasebnih hišah, in to tudi po najbolj odnejenih ulicah. Poti, ja je spoznala, da mora biti tu cela, dobro izvežbana tatinska banda na delu. Ker je bilo ukradenih dosti dragocenosti, je začela policija posvečati večjo pozornost juvelirjem, menea, da bo tat ali njegov pomagač prej ali slej prinesel ukradeno blago na prodajo ali pa v popravilo. Tako se je tudi zgodilo. Prvi ptiček, ki so ga dobili, je povedal, da je pomočnik glavnega, ki prihaja vsak drugi večer k njemu na dom Detektivji gredo z možakarjem na njegov dom in tu primejo še isto noč glavarja cele bande — Dušana Petkaniča — ki je prišel, kakor po navadi, nič hudega sluteč. Ta Dušan je zelo nevaren zločinec. Začetkom decembra lanskega leta je bil obsojen na šest let, čez tri tedne je pa že utekel na način, ki je menda tudi sino dan na jugu mogoč. Ker je mehanik, so ga poslali, da popravi električno razsvetlavo po beograjskem sodniškem poslopiju. Nekaj časa je popravil, potem pa poslal žandarja, ki ga je stražil, po neko orodje in — utekel. Ko so vlovili glavnega, so imeli kmau tudi druge. Zanimivo pa je, da so nekateri imeli izkaznice kot uradniki sodišča. Izkaznice so bile sicer ponarejene, štambile pa prave, ker so jih pokradli na sodnji.

Mraz pri naš in po drugod. Do čim smo imeli pri nas do 18 in še več stopinj mrazu, so imeli po drugod še hušji mraz. Tako n. pr. so imeli dne 14. t. m. v Beogradu 20, v Somboru 23, v Debrečinu 20 in v Zagrebu 18 stopinj Celzija mrazu. V celi Evropi ni to ležega kraja, nego je otok Malta, ker imajo na manj 13 stopinj toplote. V Franciji, Belgiji in v Vzhodni Nemčiji dežuje zelo obilno in imajo južno vreme.

Veliko škode je napravil letošnji previsoki sneg po južnih delih naše države. V Srbiji počiva radi previsokega snega promet. Nobenih poročil ni iz notranjosti Srbije, ker je sneg potrgal telefonske in brzojavne žice. Na Krasu je tako velik sneg in tako ostru zima, kakršne ne pomnijo nastarejši ljudje. Nikdo ne more iz hiše, ne v cerkev in otroci ne v šolo. Niti mrlčev ne morejo pokopavati na pokopališču. Ubogo ljudstvo na Krasu ni preskrbljeno z drvmi in zmrzuje v sneženih zametih.

Po Slavoniji brije ledeno mrzla burja. To lomer kaže po slavonjskih ravninah 20 stop. C pod ničlo. Bogzna kedaj ni bilo tako pasje ostre zime v Slavoniji kot letos.

Poštno poslopije v Kragujevcu v Srbiji. Ministrstvo za pošto in brzo-

jav je potrebovalo novo in prikladno poslopije, da spravi kragujevsko pošto pod streho. To so zvedeli prebrisani beograjski advokati, ki imajo po vseh ministrstvih svoje zveze, da pridejo do mastnega zaslužka. Par se jih je takoj podalo v Kragujevac in tukaj so kupili prvo hišo, ki je bila na prodaj, za 140.000 dinarjev, drugi so šli nad ministra ter mu takoj obesili to hišo za 600.000 dinarjev. Ko so začeli urejevati pošto, so pa videli, da je ta hiša, ki je bila poprej hotel, za poštno-uradne svrhe popolnoma neuporabna. Najbrž bodo kupili drugo, advokati pa le imajo masten dobiček.

Zopet volkovi. Letošnja huda zima ni privabila volkov samo v Srbijo, Bosno in Liku, kakor smo že poročali, ampak celo v bližino mesta Djakovo, kjer je postala ta zverjad resna nevarnost za vse, ki se upajo iz mesta v okolico.

Nesložna brata. Hrvatska kmetja Josip in Ivan Markoci iz Mača v bližini Zlatarja sta se med seboj sprla. Iz jeze je zapregel Josip Ivanove konje in hajdi proti Zagrebu. Ivan se je na to hitro obrnil do žandarjev in ti do zagrebške policije, da naj ta na vsak način prepreči prodajo konj. — Zagrebški policaji so res iztaknili Ivanove konje še zaprte v hlevu, ker se Josip ni mogel tako hitro pogoditi z italijanskimi kupci, ki so mešetariji za z njim za bratove konje in voz. Ivan je dobil nazaj konje z vozom, a Josipa st. je pa pridržala zagrebška policija.

Nabiralnik Za sklad Kmetске zveze so nabrali naši vrli somišljeniki na gostiji Potnik—Kovše pri Sv. Kunigundi na Pohorju 10 dinarjev. — Naši somišljeniki iz Smolnika in Ruš so poleg udarne darovali za KZ 63 dinarjev 50 para. — Na svatbi Zakošek—Paulič so gostje zložili 155 dinarjev za sklad Kmetске zveze. Pri srčna hvala, živel posnemovalci! — Na Vurbergu so svatje zložili 500 K za nove zvonove na Vurbergu. Na sedmin. Terezije Sagadin se je nabralo 267 K za podružnico Sv. Kunigunde. — Za tiskovni sklad je daroval g. Vogrin iz St. Ruperta v Slov. goricah 20 K. Iskrena hvala! — Za sklad Slov. ljudske stranke je daroval neimenovan somišljenik 500 K. Hvala iskrena!

Na gostiji Semelbauer—Goričnik so gostje nabrali 102 K za Orlojski dom v Hočah. Bog povrni! Živel posnemovalci!

Gospodarstvo.

Pazimo na orodje.

Zalostno je gledati, kako jemlje pri marsikaterih posestnikih orodje konec. Največ železnega orodja se pokvari s tem, da rjavi. Rja je železo, to je že znano vsakemu, zoper njo se pa stari malo, dasi imamo čisto enostavne priomočke. Kaj je železna rja? Ona je orodje iz železa in železnega kisika. Zračni kisik vpliva posebno na mokro železo, se zveže z železom v železni oksid, ta obstoji torej iz železa in kisika. Vsako rjavenje preprečimo tako, da dotično površino namažemo s kasto maslo. Mast napravi med železom in zrakom tanko plast in dostop zračnega kisika je oviran. Pri večem poljedelskem orodju bi nam prišla pa mast predraga. Tu vzamemo gosti apneni belež in ga s pomočjo čopiča ali kake čunje namažemo na orodje. Tudi ta belež nam varuje železo pred vplivom zračnega kisika. Marsikateremu lugu, brani, loati itd. bomo s tem podal šali življenje za nekaj let. Če to pomeni precejšen prihranek, je menda umljivo. Vsak posestnik pa tudi ve, kako težavno je spomladati delo z zaravelim orodjem, kako se prijemlje zemlja na to. Apneni belež prepreči to, sam se pa dosti prej obrablje. — Zato prevlečimo v eseni vse orodje, kar je železnih delov, z apnenim beležem!

Žigosanje sodov.

Zgodil se je sledeči slučaj: Nek posestnik je dal lansko leto pred bratvo žigosati (cementirati) svojih deset polovnjakov. Po novem letu pa je zvedel, da so ti, čeravno še niti tri mesece stari žigi neveljavni, ker se mora odslej vsa posoda vsled neke vladne odredbe žigosati z nekim no-

vim pečatom. Poklical je sodarja, ki mu je z obličem zbrisal stari žig in hajdi zopet na dve uri oddaljeni merizkusni urad s prošnjo za novi žig po novi odredbi.

Tam so mu rekli: „Čekaj brate, žigov še ni iz Beograda; s starimi pa je prepovedano žigosati.“ Posestnik je pustil sode in čakal — čakal. Čez tri tedne gre zopet vprašati. Uradnik mu reče: „Novih žigov še vedno ni, in se tudi ne ve, kedaj bodo prišli.“ Dobil pa sem obvestilo iz Ljubljane, da smem na izrecno zahtevo stranke zopet žigosati s starimi žigi, ki pa postanejo neveljavni v hipu, ko dospeje novi“. Ker je posestnik sode nujno rabil za odpošiljatev vina, je moral dati sode zopet žigosati s starimi žigi in ko dospe novi žigi, jih bo moral dati zopet prežigosati.

Ali je to pametno gospodarstvo? Ali ni to brezglavo početje izzivanje mirojubnih državljanov. Ali ni to atentat na žepe davkoplačevalcev, ako pomislimo, da je moral ta posestnik že dvakrat peljati svoje sode v dve uri oddaljeni urad in bo isto pot še moral narediti v tretjič, ako bo hotel imeti pravilno žigosane sode. Trikratni stroški, trikratno plačilo.

Slišali smo tudi, da je izšel odlok, po katerem se mora vsa, iz inozemstva prihajajoča posoda na novo žigosati z jugoslovanskim žigom, ako hoče nazaj čez mejo. Kaj tacoga se dosedaj ni odredila nobena država! Recimo n. pr., da nam bo vsled ugodnega stanja češke valute omogočen izvoz naših vin na Čehoslovaško. S pravilnim in novim žigom čehoslovaške države zaznamovani sodi bi se toraj morali po izdani naredbi pri nas še enkrat žigosati, sicer bi bil izvoz vina nemogoč. Kdo naj plača te stroške? Kupec ali prodajalec?

Oba se bosta lepo zahvalila za te nepotrebne izdatke, ker verujeta oba v pravičnost uradnega žiga, najsi bo to ali one države. Ako pa Jugoslavija ne veruje čehoslovaškemu žigu, kako naj potem Čehoslovaška veruje našemu žigu. Z isto pravico bi tudi Čehoslovaška lahko zabranila uvoz vina z jugoslovanskim pečatom, kakor zabranjuje naš odlok izvoz sodov z čehoslovanskim žigom. To so neverjetne razmere. Namesto, da bi naša država z vsemi močmi podpirala in pospeševala izvoz naših vin, ter s tem tudi vplivala na povzdigo naše padajoče valute, ovira s takimi brezumnimi odredbami vsak razmah naše vinske trgovine z inozemstvom.

Ljutomerske gorice. Pretočena vina so se očistila in kažejo 12—14% alkohola. Kupčija je postala zopet živahna in cene se gibljejo med 30 in 35 K. Za sortirana vina, posebno rizing, ponujajo kupci 36—40 K. Polovica vinskega pridelka je v Ljutomerskih gorcah že razprodana.

Eno najlepših vinogradnih posestev v mariborski okolici je na prodaj. Brezplačna polasnica glede prodaje daje vinarska in sadjarska šola v Mariboru do 25. t. m. vsaki dan med 12. in 13. uro.

Sadjarstvo.

Ali je dobro suniti novo drevo na prostor, kjer je stalo poprej staro? — Glede tega vprašanja namdemo skoraj v vsaki sadarski knigi druge nasvete ali pa sloh nobenih. Jaz ravnam navadno tako, da posadim na prostor, kjer je stala poprej jabana, hrusko in narobe. Imel sem vsikdar le e vspehe. Se boljše pa je, če posadimo tam češle ali slive, in tam, kjer so bila po rej češle, leva drevesa, pa jablane ali hruske. Ker se tukaj menja tudi plemo (pečkasto in koščasto), je pač uspeh tem bolj gočov. Dobro pa je, če se drevo ne vsadi ravno na isto mesto, ker je stalo poprej staro, temveč med dvema starima. Jaz sem poskušal prvo kot drugo in reči moram, da ni bistvene razlike, tudi če se drevo posadi ravno na tisti prostor, ker je stalo staro. Nikdar pa ni dobro, med velika stara drevesa posajati mlada in povrhu še slabotna drevesca. Takšna slaba drevesca so navadno izročena poginu. Ako že moramo iz olniti takšno praznoto, vzamimo prav močno in čvrsto drevo od vrste, ki delajo visoke krone in mu izredno dobro nagnojimo, da ga tako kolikor mogoče utrdimo in mu pospešimo rast. Pravi sadjarji, kateri ne uporabljajo sadovna-

ka kot pašnik, pa posadi take prostore s pritičnim, t. j. na pritične podlage cepljenim drevjem. Takšno drevo začne kmalu roditi, rodi redno in bogato in se kmalu izrodi. V tem času odpove pa navadno tudi cel sadonosnik in lahko nankrat obnovimo cel na sad. V novem nasadu imajo vsa drevesa enako svetlobe in ne ovirajo eden drugega v rasti. Tako dobimo enakomeren sadonosnik.

Obrezovanje mladih dreves. Mlada drevesa moramo prvih 4-6 let po saditvi na vsak način obrezovati. Če jih ne obrezujemo, dobijo dolge, tanke veje, ki niso zmožne nositi teže sadu ali snega in se navadno lomijo. Pri krajšanju torej vsaj prva leta glavne poganke za eno tretjino dolgosti, in dobili bomo iz njih konicaste, močne veje, ki bodo zmožne nositi pezo sadu. Mnoge vrste: Kanadka, Mašanecelj, Landsberška, Charlamovsky, Pisani Kardinal in drugi pa kljub vsem obrezovanju ne napravijo močnih vej. Take vrste moramo izključiti iz njivskih travniških in obeestnih nasadov, ker bi nam vsled peze sadu upogibne veje tam delale neprilike. Zato: opazovati drevje in njega lastnosti in ga po tem uporabljati! Pred vsem pa drevo prva leta obrezovati!

Glede pristojbine na vozove „sa ledrima“ (na vzmeh) vlada med ljudstvom še precejšnja nejasnost. Pristojbina ali taksa se plačuje samo od onih voz, ki se uporabljajo izključno za osebo ali rodbino lastnika. Ako pa uporablja lastnik svoj „koleselj“ poleg tega tudi za prevažanje svojih potrebnih, pridelkov ali blaga, n. pr. mleka, manufakturnega blaga, mu ni treba plačevati nikake takse. Delegacija ministrstva za finance je po novih predpisih in navodilih izposlovala sledečo odločitev: Kdor je takso za vozove že plačal, čeprav bi mu to na gornji razlagi ne bilo treba, lahko prosi tekom 90 dni po vplačilu za povračilo takse. Prošnjo je treba vložiti pri osem oblastvu, kjer je bila taksa vplačana. Pripominjamo še, da je Tajništvo Kmetijske zveze v Mariboru brzojavno zaprosilo poslanca Jugoslovanskega kluba, da posreduje za podaljšanje roka, ki je predviden za prijavo vozil. Odgovor kluba bomo pravočasno objavili.

Ohranjenje mesa. Belgijski posestniki ohranijo že prekajeno meso na sledeči način: Prekajeno meso vložijo v zdrobljeno živo apno. Na dno zaboja ali kake druge posode se da ena lega apnenega prahu, nato ena lega mesa, vmes zopet apneni prah in tako dalje; na vrhu pa pride kakih 10 cm visoka lega apnenega prahu. Okus mesa se tukaj na nobeden način ne pokvari, ima pa to prednost, da se zamore taka posoda shraniti kjerkoli.

Uši pri goveji živini in svinjah. Zivalske uši odstranimo najbolje z 2% jodačnim izvlečkom, to je približno dve žlici izvlečka na 1 liter vode. Tobačni ekstrakt ali izvleček raztopimo v bolj topili ali mlačni vodi in namažemo pošteno vse napadene dele. Ako je tobačni izvleček redek, kar je sedaj mnogokrat slučaj, ga moramo vzeti 3-4 žlice na 1 l. Po preteku 3 dni se mora to ponoviti, da se uniči tudi še iz gnajd izvaljene uši. Gnidam to je lažje namočiti v izvleček ne škoduje.

Izvoz konj. Izvoz težkih konj, starih nad tri leta, je dovoljen brez vsake omejitve. Izvozna carina za konje do treh let znaša 200 dinarjev, in za konje čez tri leta pa 400 dinarjev za 1 komad. Belgijska in norška pasma ter tudi medimurska se prištevajo med težke pasme. Carina za izvoz lahkih konj znaša 250 dinarjev, toda izvažati se sme samo tista množina konj, ki je že vnaprej dočena in znaša sedaj 3000 komadov. Od tega števila pri pade na mariborsko carinarno 331 komadov.

Cene poljskim pridelkom. Vsled snežnih metežev so se v preteklem tednu prometne razmere zelo poslabšale in je ponekod promet celo popolnoma zastal, kar le imelo za posledico, da cene ne bodo poprej popustile, dokler bo trajala zima in bo padala vrednost našega denarja. Vsled zastoja prometa je pomanjkanje moke zlasti v tistih krajih, kjer že itak ni živil, postalo zelo občutno. Pšenice se je le malo pojavljalo na prodaj. Sremsko pšenico

so prodajali po 1600-1650 K, srbijansko po 1540-1600 K. Cena pšenice v Zagrebu znaša 1700-1750 K. Rž se je prodajala samo ona iz Srbije. Zahtevali so po 1200 K. Za jari ječmen so ponujali 1200-1350 K, za ječmen za krmo srbski po 1250 K, za jariječmen v Zagrebu 1400-1450 K. Popraševanje po ovsu je bilo kolikor toliko živahno. Ponujali so za oves v Sisku do 1200 K. Blago je bilo slabše kakovosti. Zelo živahno je pa bilo povpraševanje po koruzi. V Zagrebu so plačevali za koruzo do 1350 K. V Banatu so zahtevali za koruzo 1250 do 1260 K. Cene za moko so istotako zelo poskočile. Moka nularica iz Bačve stane po 23 K kg, moka nularica z znamko „Kula“ pa 23,75 K. Cena za moko štev. 2 je znašala 22-23 K, štev. 6 pa 20-21 K. Za otrobe so ponujali po 850 K in sicer v Zagrebu, za ližol pisani po 1150 K, za beli pa 1260 K.

Hmelj. V pretekli dobi je bilo povpraševanje po hmelju precej živahno, toda blaga ni bilo mnogo. Pokupilo se je okrog 60 centov hmelja srednje kakovosti za ceno po 3000-3500 K za 50 kg. Tudi na deželi se je pokupilo kakih 200 centov hmelja srednje kakovosti za ceno po 3000 čehoslov. K za 50 kg. Ker se v preteklem letu ni pridelalo toliko hmelja, da bi bila potreba krita, čeprav je bil hmelj v običajni dobri kakovosti, je pričakovati, da bodo hmejske cene v doglednem času zelo poskočile.

Vrednost denarja. Ameriški dolar stane 302 do 304, francoski frank stane 26,55 naših kron. Za 100 nemško-avstrijskih kron je plačati 5 do 5,50, za 100 čehoslovških kron je plačati 584 do 587, za 100 nemških mark 150 in za 100 laških lir 1465 do 1480 jugoslovanskih kron. V Curihu znaša sedaj vrednost naše krome 1,60 centima (1 centim = 1 vinar). Od zadnjega poročila je vrednost naše krome padla za pet točk.

Lesni trg.

Vsled dolgotrajne in nepričakovane oštre zime se je osredotočilo vse mišljenje na trgovino z drvmi. Pomanjkanje premoga pri nas in tudi drugod, huda zima po vsej Evropi in celo v Italiji in na Grškem, kjer v normalnih časih niti ne poznajo zime, kjer je letos pokrili sneg zemljo z debe plastjo, sta prisilila ljudi, da osredotočijo, vse svoje miselnosti na kurivo, na drva, to pa vsled tega, ker primanjkuje pri nas ravno tako, kakor na italijanskem in Grškem premoga. Seveda imamo pri nas premogokope, stare in nove, ki bi nas lahko zalagali s dovoljno množino premoga, pa žalibog je dejstvo, da premoga ni mti za železnice dovolj, ker si iste niso preskrbele po let večjih zalog, kakor bi morale, če bi gospodje okoli ministrstva saobračaja pomislili, da je pri vatni konzum premoga po zimi večji ko po leti. Pa ti gospodje, ki pri nas uganjajo „gospodarsko politiko“, očitno ne dobivajo plač za to, da bi mislili ali pa, da bi se v 4 letih nekaj naučili, temveč za to, da pijejo v svojih uradih „crno kavo“.

Da se povrtno na lesni trg, opustimo nadaljno kritiko ljudi, ki mi slijo, da je narod radi njih na svetu. Dejstvo je, da je sedaj na trgu manj drv, kakor bi se jih rabilo, dejstvo je da je poskočila cena drvam vsled velikega povpraševanja in deloma tudi vsled padca naše valute tekom par mesecev za najmanj 80% in dejstvo, da si revnejši sloji ne morejo nabaviti potrebnega kuriva. Drugo dejstvo pa je, da vsled visoke cene drv narasla draginja tudi drugim življenjskim potrebščinam in da se bližamo z naglimi koraki v Avstriji običajnim cenam.

Tudi ostali lesni proizvodi so dosegli pravilčno visoke cene, za navadne konične deske zahtevajo posestniki žag, ki so v srečnem položaju, da lahko žagajo, 1700 K za kub. meter in najdejo se ljuje, ki take cene plačujejo.

Za tesan les boljše kakovosti se plačuje po 800-850 K za kub. meter naložen na vagon in za okrogel les malo debelejših vrste se plačuje po 600 K. Naravnost bajno ceno pa so dosegli hrastovi izdelki, za koje se plačuje do 6000 K.

Prireditve.

Hoče. Gasilno društvo priredi v nedeljo, dne 26. t. m. ob 6. uri zvečer plesni večer z običajnim sporedom. Veselica se vrši v prostorih gostilne Santl. Vstopnina 1½ dinarja. — Za številan obisk prosti odbor.

Sv. Rupert v Slov. gor. Tukajšnje bralno društvo priredi v nedeljo, dne 19. t. m. v stari Šoli dve gledališki predstavi „Begunka“ in pa „Bratranec.“ Začetek ob pol treh popoldne.

Središče. Naš Orel priredi v nedeljo, dne 19. t. m., ob 7. uri zvečer, v gostilni g. Jožefa Zidarič oredpusni gledališki večer s petjem, deklamacijami, kupleti in igrami šaljive vsebine: „Iz devete dežele“, „Protimško društvo Bela vrhnica“ in „Zdavnikov strežnik.“ Po predstavi je prostazabava s srečolovom, šaljivo pošto id Cisti dobiček tega večera je namenjen za telovadni drog. Vstopnina: sedeža po 3 dinarje, stojišča po 2 dinarja. Prijatelji orlovstva, pridite polnostevilno!

Polzela. Dramatično društvo v Polzeli priredi na pustno nedeljo, dne 26. t. m. v prostorih g. Cimpermana na Polzeli ob treh popoldne gledališko predstavo „Rodoljub iz Amerike“, med odmorom predstave in proste zabave svira godba na lok. K obilni udeležbi vabi odbor.

Sv. Jurij ob južni železnici. Zveza služkinj pri Sv. Juriju ob južni železnici priredi v nedeljo, dne 19. t. m., ob treh popoldne, v Katoliškem domu igro „Davek na samce.“ Vabite se k obilni udeležbi!

Razne novice.

Fašistovska divjaštva. Fašisti hočejo za vsako ceno ostati gospodarji v Reki in nočejo, da bi zavlada v mestu mir in red. Ker je nova reška vlada določila za vzdrževanje miru in reda na Reki posebno policijo in je v ta namen že naročila uniforme iz Dunaja, je ta energičen korak italijanske fašiste tako razvnel, da že od prve nje sobote neprestano divjajo na Reki. Napadli so z bombami reško vladno poslovanje, pri čemer je bilo ranjenih in ubitih več oseb. Vlak, ki je prišel iz Dunaja uniforme za reško policijo, so fašisti polili s petrolejem in ga zažgali. Kakor se javlja, nameravajo fašisti z bombami napasti vladno palačo in ubiti predsednika reške republike. Ker je položaj na Reki zlasti za Jugoslovane skrajno opasen, so se ti brzojavno obrnili za pomoč našega zunanjega ministra.

25 veselih svatov utonilo. V bližini Segedina na Madžarskem se je zgodila velika nesreča. Reka Tisa je vsled mraza tako zelo zamrzajena, da se ljudje na saneh vozijo preko reke. Minuli ponedeljek se je hotela prepejati preko reke 25 oseb broječa svatovska družba. Nesreča je hotela da se je led udrl, ko je bila družba ravno na sredini reke. Mrzli valovi reke Tise so pogotnili 25 oseb z neporočencema vred.

V rakvi zmrznil. Iz bližine Krakova na Poljskem se je odpeljal neki kmet v mesto, da kupi rakev za svojo umrlo ženo. Ko se je po noči vozil s sanmi domov, so ga prestregli roparji. Oropani so ga in položili v rakev, ki je bila na saneh. Da jih ne bi mogel izdati. Rakev z nesrečnim kmetom so povezali še z močnimi vrmi, vsedli so se na sani ter se odpeljali. Kmet v rakvi sredi snežene samote se je dolgo trudil, da se osvobodil, nazadnje so mu moči opešale in tako je zmrznil. Z ufra, ko so začeli ljudje hoditi v mesto, so ga našli.

Smrt radi novega papeža. V mestu Prayolsu na Francoskem je šel ta mošnji cerkovnik Bernard Ertebe v zvonik, da bi zvonil na čast izvolitvi novega papeža. Mežnar je pa tako ne redno potegnil za zvon, da ga je ta pogнал ob zid tako nesrečno, da je ob ležal cerkovnik pri priči mrtev.

Država avtomobilov. Združene države Severne Amerike se smejo po vsej pravici imenovati država avtomobilov, kajti v tej državi se nahaja 9% milijonov avtomobilov, torej nekoliko manj, kakor se jih nahaja v vseh ostalih kulturnih državah celega sveta.

Glad je prisilil sovjetsko vlado na Ruskem, da je odredila pobiranje

posebnega davka po celi Rusiji za leto 1922. Davek bodo plačevali vsi v starosti od 17. do 55. let. Te davčne svote se bodo uporabljale za ublažitev lakote. Tega davka so oproščene izstradane pokrajine in pripadniki bolševiške armade.

Dopisi.

Hoče. Nenadoma je kruta smrt iztrgala iz naše sredine 13. februarja moža globokega verskega prepričanja Franca Hergouth, posestnika in kolarja v Sp. Hočah. Pokojni je bil skrben in dober oče svojih družini ter prijubijen delavec daleč na okoli. — Bil je soustanovitelj Kmečke hranilnice in posojilnice, čije zvesti odbornik in svetovalec je ostal do konca. Kož dolgoletni odbornik Kat. bralnega društva in odločen pristaša Kmečke zveze se je vedno in povsod z vsemi močmi potegoval v občini za pravice našega naroda. Bil je mirnega in pri kupljivega značaja, vsak, kdor ga je poznal, ga je vzljubil. Z njim izgubi občina enega najboljših mož. Bodi mu Bog bogat plačnik za vsa njegova dobra dela, ki jih je storil v prid domači občini, posojilnici, bralnemu društvu in slovenskemu ljudstvu!

Selnica ob Dravi. Na naš dopis o selniškem krajnem šolskem svetu „Kmetijski list“ na dolgo in široko odgovarja. Dopisnik piše o vsem mogočem o prižnici in protestantih, o narodnih učiteljih in malenkostnem poštarju, o volitvah in strankah, samo tega ne omeni, kar bi rad utajil, in kar smo mi trdili, da sede v krajnem šolskem svetu samo gospodje razun dveh zastopnikov občine Slemen. Nas pa ta dopis samo za to zanima, ker je hotel z njim dopisnik menda pokazati, pismeni vzgled samostojne vzgoje v Šoli; začena se namreč prav samostojnimi izrazi laž in podlost in v tem vzgojnem naprepu se nadaljuje do konca. Da, da, igra in ples, laž in podlost, to je napre samostojnih.

Remšnik. Dne 9. t. m. smo spremlili k večnemu počitku našega občje priljubljenega posestnika Jurja Voglar iz Kozčega vrha. Rajni je bil vzoren gospodar in je dolgo vrsto let županoval na občno zadovoljnost občanov remšniške obsežne občine. Bil je napram vsacemu postrežljiv, ljubezniv in dičila ter odlikovala ga je globoka pobožnost in vdanost do cerkve. Rajni Jurij je bil tudi iskren prijatelj duhovščine katero je rad povpraševal za nasvete v težki dobri župovanjanja. Remšničanom bo ostal rajni oče Voglar v najboljšem in trajno do brem spominu. Naj v miru počiva in bodi mu lahka domača zemlja obmejna!

Ribnica na Pohorju. Poročila se je dne 8. t. m. predsednica Orlovškega krožka, odbornica Izobraževalnega društva, gđ. Micka Ričnik iz ugleadne Miklaučeve hiše v Orlici, z g. Jožefom Verčko, veleposestnikom na Lehnu. Bilo srečno!

Sv. Barbara niže Maribora. Pri nas smo pridno zbirali in si naročili dva nova bronasta zvona, ki bosta oznanjala čast božjo in vnelost slovenskega kmeta za hišo božjo daleč na okrog. Barbarčani se močno veselijo in težko pričakujejo prihoda novih zvonov. Cela fara želi, da se naj izvrši blagoslovitev novih zvonov doma pri Sv. Barbari. Ako so farani rade volje darovali za nabavo novih zvonov, se bodo prenesli stroške za izdatke redke a pomenljive slovesnosti blagoslovitve novih povojnih zvonov.

Vitan pri Središču. Naš atek Tomazič se strašno hudi, ker smo pisali resnico glede lova. Zdaj se delajo nedolžnega, kakor ciganska torba. Na občinski seji so sami sebi predlagali zaupnico. Allan je večk! Kakor smo slišali, pa so padli že iz treh stolcev. Požarna bramba si je izvolila drugega „bauptmana“ in iz cerkveno konkurenčnega odbora in krajnega šolskega sveta so velemožni g. Tomazič tudi zleteli. Kakor se vidi, se ljudem že odpirajo oči. Osabnost nikjer ne koristi.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Nedelja, 5. februarja je bila za St. Lovrenc dan, kakršnega se ni videl in ga tudi najbrž ne bo. Zlatoporočenca Matevž in Terezija Planinšek sta